

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Kubátem ve věci

žalobce: **K. K.**, narozený xxx, bytem xxx xxx, xxx xxx,
zastoupený advokátem JUDr. Václavem Hodanem, sídlem Wenzigova 1871/5,
120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Lidové bytové družstvo xxx**, IČO xxx, sídlem xxx xxx, xxx, xxx

o nahrazení projevu vůle

takto:

I. Žaloba, aby bylo rozhodnuto tak, že právní mocí tohoto rozhodnutí se uzavírá následující Smlouva o převodu vlastnictví bytové jednotky, podílu na společných prostorách budovy a podílu na pozemku:

Smlouva o převodu vlastnictví bytové jednotky, podílu na společných prostorách
budovy a podílu na pozemku

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Š.

Smluvní strany

Lidové bytové družstvo xxx

se sídlem xxx xxx, xxx xxx

IČ:xxx

zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze v odd. Dr. vložka xxx

zastoupené předsedou představenstva JUDr. D. H. a místopředsedou představenstva

Dr. J. H.

(dále jen „převodce”)

na straně jedné

a

Ing. Arch. K. K., r. č. xxx

Člen družstva a nájemce převáděného bytu

trvale bytem xxx xxx, xxx - xxx

(dále jen „nabyvatel”)

na straně druhé

uzavírají dle zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník v platném a účinném znění, níže uvedeného dne, měsíce a roku následující smlouvu o bezúplatném převodu vlastnictví bytové jednotky a příslušného podílu na společných částech domu a pozemku do vlastnictví nájemce - člena bytového družstva:

I.

Popis budovy a pozemku

1. Dům číslo popisné xxx v ulici xxx xxx, postavený na pozemku parc. č. xxx, (dále jen „budova”) a pozemek parc. č. xxx (dále jen „pozemek”), vše v obci Praha, katastrální území xxx. Budova i pozemek jsou zapsány u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha, na listu vlastnictví č. xxx.

2. Prohlášením vlastníka (Lidového bytového družstva xxx) o vymezení jednotek podle zákona o vlastnictví k bytům v budově č. p. xxx v k. ú. xxx (xxx xxx), xxx, postavené na pozemku parc. č. xxx ze dne 22. 12. 1998, který byl zapsán v katastru nemovitostí s účinky vkladu ke dni 26. 3. 1999, byly ve smyslu § 4 zák. č. 72/1994 Sb. vymezeny v budově bytové jednotky.

II.

Předmět převodu

1. Předmětem převodu je:

- Bytová jednotka č. xxx umístěná v budově číslo popisné xxx, způsob využití bydlení, postavené na pozemku parc. č. xxx,
- ideální spoluvlastnický podíl o velikosti xxx na společných částech domu čp. xxx, postaveném na pozemku parc. č. xxx,
- ideální spoluvlastnický podíl o velikosti xxx na pozemku parc. č. xxx

to vše zapsáno na LV xxx (jednotka) a LV xxx (budova a pozemek) v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro hl. m. Prahu, Katastrální pracoviště Praha, pro katastrální území Xxx, obec Praha.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Š.

2. Předmět převodu specifikovaný v čl. II. odst. 1 této smlouvy, tj. bytovou jednotku s podílem na společných částech domu a pozemku převádí převodce se vším zákonným příslušenstvím a součástmi, včetně všech zákonných práv a povinností touto smlouvou bezúplatně na nabyvatele a nabyvatel převáděné nemovitosti se vším zákonným příslušenstvím a součástmi, včetně všech zákonných práv a povinností přijímá a nabývá do svého výlučného vlastnictví.

3. Bytová jednotka:

Bytová jednotka č. xxx je byt o velikosti 4+1 s příslušenstvím (se záchodem a koupelnou pod uzavřením), umístěný v 5. patře domu č. p. xxx v k. ú. Xxx.

Jednotka se skládá z dále uvedených místností o výměře:

1. pokoj 21,4 m², 2. pokoj 14,4 m², 3. pokoj 14,4 m², pracovna 26,1 m², kuchyň 15,4 m²,
1. předstíň 14,0 m², 2. předstíň 10, 4 m², záchod 1,1 m², koupelna 8,1 m², 1. komora 4,6 m², 2. komora 6,5 m². Celková podlahová plocha jednotky je 126,0 m².

Současně s jednotkou jsou výlučně užívány společné části domu: jedna sklepní kóje v suterénu domu.

Vybavení jednotky:

Jednotka není vybavena zařizovacími předměty.

Do jednotky jsou zavedeny rozvody vody, elektřiny a plynu.

K jednotce patří podlahová krytina a stropní vystrojení místností, nenosné příčky a vnitřní dveře a okna uvnitř jednotky, jakož i vnitřní strany vstupních dveří do bytu včetně zárubní a vnitřní strany vnějších oken.

K jednotce dále patří veškeré vnitřní rozvody a kanalizace (kromě stoupacích vedení) včetně k nim připojených předmětů, (rozvody elektřiny počínaje elektroměrem, rozvody plynu počínaje plynoměrem).

4. Spoluvlastnické podíly:

K vlastnictví jednotky patří spoluvlastnické podíly na společných částech budovy a na pozemku ve výši: xxx, jak jsou specifikovány v čl. II, odst. 1 této smlouvy, které jsou dány ve smyslu § 8 odst. 2 zákona o vlastnictví bytů vzájemným poměrem velikosti podlahové plochy jednotky, k celkové ploše všech jednotek v budově. Spoluvlastnický podíl na budově a pozemku náleží k bytové jednotce a nemůže být předmětem samostatného převodu.

5. Převodce prohlašuje, že na převáděné bytové jednotce nevážnou žádná práva třetích osob, vyjma věcného břemene zapsaného na LV xxx pro k. ú. Xxx.

6. Nabyvatel prohlašuje, že se seznámil před uzavřením této smlouvy s aktuálním výpisem z L xxx (budova a pozemek) a LV č. xxx (jednotka) vše pro k. ú. Xxx. Dále nabyvatel prohlašuje, že se seznámil se stavem převáděné bytové jednotky, neshledal žádné vady a v tomto stavu jednotku přejímá.

III.

Vymezení společných částí budovy

1. Společnými částmi budovy jsou následující části budovy, určené pro společné užívání všech vlastníků jednotek:
 - a) základy domu včetně izolací, střecha, hlavní svislé a vodorovné konstrukce, vchod (vestibul, průjezd), schodiště, chodby, balkony (lodžie, terasy), komíny
 - b) domovní rozvody vody, plynu, elektřiny, tepla a teplé vody, domovní kanalizace, domovní klimatizace (odsávání, ventilátory), společná televizní anténa a obdobná zařízení, výtah (včetně strojovny a šachty, příp. oplocení), domovní kotelna a společné místnosti (prostory).
 - c) obvodové a nosné zdi (stěny) a průčelí domu včetně jejich členění, příp. jiné části domu, určené pro společné užívání vlastníků jednotek v domě.
 - d) vnější strany vstupních dveří jednotek a vnější strany vnějších oken jednotek (včetně oken do dvora a světlíku apod.)
 - e) podlahová krytina a stropní vystrojení místností (prostor), které jsou společnými částmi domu, dveře, okna a nenosné příčky ve společných částech domu, rozvody vody, plynu, elektřiny, tepla a teplé vody) a kanalizace) ve společných částech domu a zařízení a vybavení společných místností.
2. Veškeré výše uvedené společné Části mají právo užívat a povinnost podílet se na jejich opravách a údržbě všichni spoluvlastníci z titulu svého spoluvlastnického práva.
3. V budově jsou vymezeny společné části, které slouží k užívání jen některých vlastníků jednotek, a to sklepní kóje v suterénu domu, jejichž užívání je spojeno s vlastnictvím konkrétních bytových jednotek, jak je vymezeno v Prohlášení vlastníka budovy.

IV.

Práva a závazky týkající se budovy a pozemku

1. Z převodce přecházejí na nabyvatele spolu s vlastnictvím jednotek veškerá práva a povinnosti týkající se budovy, jejích společných částí a pozemku v rozsahu dle velikosti spoluvlastnického podílu na společných částech domu a pozemku. Jedná se zejména o práva a povinnosti z uzavřených smluv ve vztahu k rozvodům (dodávkám) vody, plynu, elektřiny, tepla a teplé vody a ke kanalizaci.
2. Nabyvatel je povinen přispívat na náklady spojené se správou a provozem, údržbou a opravami společných částí budovy a pozemku podle velikostí svého spoluvlastnického podílu na společných částech domu.
3. Převodce prohlašuje, že na budově ani na pozemku neváznou žádná věcná břemena ani zástavní či věcná práva třetích osob.

V.

Správa budovy

1. Správu, údržbu a opravy společných částí domu (popřípadě domu jako celku) a pozemku zajišťuje Lidové bytové družstvo xxx, xxx, xxx xxx.

2. Pravidla pro přispívání spoluvlastníků domu na výdaje spojené se správou, opravami, údržbou ve společných Částech domu jsou součástí prohlášení vlastníka budovy stejně jako pravidla pro správu společných částí domu. Správce domu vede potřebnou dokumentaci k domu, správě domu, provozu a finančním hospodaření podle obecně platných předpisů.

3. Nabyvatel má právo užívat bytovou jednotku a společné části domu tak, aby nebyla dotčena práva dalších vlastníků v domě.

VI. Závěrečná ustanovení

1. Smluvní strany si jsou vědomy, že vlastnictví k převáděným nemovitostem nabyvatel nabývá rozhodnutím katastrálního úřadu o povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí dle této smlouvy.

2. Návrh na vklad práv z této smlouvy s potřebnými přílohami podá do podatelny Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha nabyvatel. Správní poplatek za návrh na vklad se zavazuje uhradit nabyvatel.

3. Přílohou č. 1 této smlouvy a její nedílnou součástí jsou půdorysná schémata všech podlaží v budově,

se zamítá.

II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na nákladech částku ve výši 1 500 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se žalobou, došlou podepsanému soudu dne 14. 4. 2015, ve znění jejích doplnění a úprav a změny žaloby, připuštěné usnesením ze dne 20. 7. 2016, č. j. 75Cm 10/2016-31, domáhá po žalovaném uzavření smlouvy ve znění, jež je obsahem výroku I. tohoto rozsudku. Důvodem je skutečnost, že účastníci dne 21. 9. 1998 uzavřeli Smlouvu o výstavbě a nájmu bytu, z jejíhož čl. VII odst. 7 vyplývají podmínky, za kterých má žalobce právo získat byt do vlastnictví. Žalovaný však tuto smluvní povinnost převést byt do vlastnictví žalobce nesplnil, protože se žalobce domáhá svého práva žalobou.
2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalobce tíží důkazní břemeno o tom, zda byly splněny podmínky pro vznik nároku na převod jednotky do jeho vlastnictví. Žalobce neprokázal, že je sám aktivně věcně legitimován, neboť žalobce je ženat.
3. Na základě provedeného dokazování má soud za zjištěné tyto rozhodné skutečnosti: z obsahu smlouvy o výstavbě a nájmu bytu ze dne 21. 9. 1998 má soud za zjištěné, že obsahuje ujednání čl. VII odst. 7, dle něhož se pronajímatel (tj. žalovaný, jak má soud toto postavení za zjištěné z úvodní části této smlouvy) zavazuje, že vzniklý byt převede po splnění nájemcových povinností (tj. povinností žalobce, jak má soud toto postavení za zjištěné z úvodní části této smlouvy) podle této smlouvy do vlastnictví nájemce stejným způsobem, ve stejném čase a za stejných podmínek jako u prvního převodu ostatních

družstevních bytů v domě, tj. zejm. - s ohledem na financování výstavby bytu výlučně nájemcem – bezplatně (bez splacení anuity apod., pouze s úhradou nákladů převodu nájemcem). Jsou-li nájemci manželé, bude byt převeden do spoluvlastnictví obou manželů.

4. Na základě takto zjištěných skutečností bylo ve věci možno rozhodnout. Z ostatních provedených důkazů soud již žádné rozhodné skutečnosti nezjistil (není-li v zájmu přehlednosti odůvodnění rozsudku níže u dílčích zjištění stanoveno výslovně jinak). Doplnění dokazování důkazy, které účastníci označili při jednání, jakož i důkazy navrženými dříve, jež však nebyly provedeny, bylo zamítnuto pro nadbytečnost.
5. Podle ust. § 1732 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. v platném znění, občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), právní jednání směřující k uzavření smlouvy je nabídkou, pokud obsahuje podstatné náležitosti smlouvy tak, aby smlouva mohla být uzavřena jeho jednoduchým a nepodmíněným přijetím, a pokud z něho plyne vůle navrhovatele být smlouvou vázán, bude-li nabídka přijata. Podle ust. § 1725 o. z. smlouva je uzavřena, jakmile si strany ujednaly její obsah. Podle ust. § 1740 odst. 1 o. z. osoba, které je nabídka určena, nabídku přijme, projeví-li s ní včas vůči navrhovateli souhlas. Podle ust. § 1745 o. z. smlouva je uzavřena okamžikem, kdy přijetí nabídky nabývá účinnosti. V mezích právního řádu je stranám ponecháno na vůli svobodně si smlouvu ujednat a určit její obsah. Podle ust. § 505 o. z. součástí věci je vše, co k ní podle její povahy náleží a co nemůže být od věci odděleno, aniž by se tím věc znehodnotila.
6. Soudní praxe je dlouhodobě ustálena v posouzení, dle něhož, je-li předmětem žaloby požadavek na nahrazení projevu vůle žalovaného [dle § 161 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb. v platném znění, občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“)], je povinností soudu posuzovat takový návrh zásadně jako celek, tj. v tom znění, jak se nahrazení projevu vůle žalobce domáhá, aniž by byl oprávněn do jeho obsahu zasahovat a provádět jeho úpravy, neboť je vázán návrhem na zahájení řízení (§ 153 odst. 2 o. s. ř.), s výhradou zřejmých jazykových nesprávností charakteru překlepů apod. Tento závěr je potvrzen dlouhodobě ustálenými závěry soudní praxe (k tomu srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Cz 45/90, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek 9-10/1991 pod č. R 53/1991, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14. června 2006, sp. zn. 26 Cdo 154/2005, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek 6/2007 pod č. R 58/2007).
7. Znamená to, že pokud hmotněprávní právní předpisy poskytují podklad pro nahrazení projevu vůle, a to v celém žalobou požadovaném rozsahu, soud žalobě vyhově, pokud však tento rozsah, třeba i jen částečně, takový podklad nemá, soud žalobu zamítne.
8. V posuzovaném případě se žalobce domáhá nahrazení projevu vůle žalovaného s návrhem na uzavření smlouvy, jehož náležitosti jsou obsahem (vyplývají) z čl. VII odst. 7 smlouvy o výstavbě a nájmu bytu. Obsah tohoto hmotněprávního ujednání je tak rozhodný pro rozsah povinnosti žalovaného k nahrazení projevu jeho vůle, kterou mu lze uložit (ust. § 1732 odst. 1, § 1740 odst. 1, § 1745, § 1725 o. z.).
9. Žalobce byl proto vyzván, aby obsah tohoto ujednání objasnil, a to nejprve ve stádiu přípravy jednání prostřednictvím usnesení ze dne 5. 9. 2018, č. j. 75 Cm 10/2016-70, a jelikož doplnění tvrzení neopodstatňovalo úspěch žalobce v řízení, poté v rámci jednání postupem dle ust. § 118a odst. 1, 3 zákona č. 99/1963 Sb. v platném znění, občanského

soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“). Jelikož však žalobci poté uvedl toliko to, že ujednaný pojem „stejných podmínek“ odpovídá tomu, že předmětný byt bude převeden bezplatně s tím, že povinností žalobce bude uhradit náklady spojených s převodem (aniž by byl označen důkaz k jejich prokázání), pak je důvodnost žaloby třeba poměřovat hlediskem tohoto tvrzení.

10. Toto tvrzení ale (ve spojení s předmětným ujednáním čl. VII odst. 7 smlouvy) a ve spojení s o. z. žádný právní podklad pro to, aby soud nahradil projev vůle žalovaného (tedy nutil jej k akceptaci navrženého textu smlouvy) v širším než takto tvrzeném rozsahu, mimo rámec náležitostí podstatných, neopodstatňuje.
11. Nejvyšší soud tak opakovaně zdůraznil (např. v rozsudku ze dne 30. 9. 2016 sp. zn. 29 Cdo 3845/2014 nebo ze dne 30. 9. 2016, sp. zn. 29 Cdo 3542/2014), že nahrazení projevu vůle se může týkat jen podstatných náležitostí smlouvy o převodu jednotky (neplyne-li z hmotněprávního podkladu něco jiného).
12. Podstatné náležitosti smlouvy tak v kontextu tvrzení žalobce odpovídají označení převáděné bytové jednotky a podílu na společných prostorách budovy, jakož i podílu na pozemku, vyjádření bezplatnosti převodu a vyjádření povinnosti žalobce k úhradě nákladů spojených s převodem.
13. Žalobce však požaduje nahradit projev vůle žalovaného v širokém rozsahu, který zahrnuje jednak řadu nepodstatných ujednání, jejichž uvedení v nahrazovaném projevu vůle nemá hmotněprávní podklad, protože k jejich akceptování nelze žalovaného nutit (což samo o sobě pro zamítnutí žaloby postačuje), a jejichž opodstatněnost (existenci) není z tohoto důvodu třeba zkoumat, neboť je zřejmé, že žalovaného nelze nutit uzavřít smlouvu obsahující ujednání, jež neodpovídají skutečnosti, resp. nahradit jeho projev vůle tomu odpovídající. A jednak tento projev vůle žalobců dílem nutí žalovaného akceptovat ujednání, jež dokonce nemají v právním řádu oporu vůbec.
14. Z konkrétních nedostatků návrhu v těchto ohledech lze např. zmínit čl. II odst. 2, ve vztahu k němuž chybí jakékoliv tvrzení o tom, proč má být bytová jednotka s podílem na společných částech domu a pozemku převáděna se vším zákonným příslušenstvím. Není žádného důvodu uvádět a popisovat, co patří k jednotce jako její součást (čl. II odst. 3.), vzhledem k tomu, že to, co je součástí věci, sdílí bez dalšího její právní osud (ust. § 505 o. z.; srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2001, sp. zn. 20 Cdo 2369/99), jakož i nutit žalovaného k prohlášení, že na převáděné bytové jednotce nevážnou žádná práva třetích osob, vyjma věcného břemene (čl. II odst. 5), nebo k prohlášení že na budově ani na pozemku nevážnou žádná věcná břemena ani zástavní či věcná práva třetích osob (čl. IV. odst. 3) apod. V žádném z těchto případů o podstatnou náležitost smlouvy zjevně nejde, v případech dle čl. II odst. 5 a čl. IV. odst. 3 je navíc žalovaný nucen splnit povinnost, kterou mu právní předpis vůbec neukládá.
15. Zbývá dodat, že v občanském soudním řízení sporném, kde mají účastníci rovné postavení, není důvodem k postupu podle ust. § 5 o. s. ř., dle něhož soudy poskytují účastníkům poučení o jejich procesních právech a povinnostech, okolnost, že žalobě nelze vyhovět proto, že nemá oporu v hmotném právu. Takové poučení by bylo v rozporu s ústavně zakotveným principem rovnosti účastníků řízení, neboť soud by poskytl účastníkovi na úkor druhé strany sporu nikoli poučení o procesních nedostacích,

nýbrž poučení o důvodech, pro které jí nelze vyhovět (srov. např. Soudní judikatura – rozh.č. 23/97). Poučení žalobce o tom, jak by mělo být podle hmotného práva žalováno, aby žaloba byla úspěšná, přesahuje poučovací povinnost soudu podle § 5 o. s. ř. (v: např.: Právní rozhledy rozh. č. 5/93, str. 169 n. rozsudky Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Odo 783/2006, ze dne 30. 4. 2008, sp. zn. 22 Cdo 2793/2006, ze dne 8. 1. 2008, v: www.nsoud.cz). Žalobce pak jinou změnu žaloby nenavrhl (ust. § 41a odst. 1,2 o. s. ř.).

16. Podepsaný soud dbal výše označených závěrů soudní praxe z důvodu, že Česká republika je materiálním právním státem, který je vystaven mimo jiné na důvěře občanů v právo. Judikatura Ústavního soudu i Evropského soudu pro lidská práva považuje za zákon v materiálním smyslu právě i judikaturu soudů (k tomu srov. rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věcech K. proti Francii ze dne 24. 4. 1990, M. a další proti Švýcarsku ze dne 24. 5. 1988, Markt Intern Verlag GmbH a K. B. proti SRN ze dne 20. 11. 1989, nebo nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 611/05 ze dne 8. 2. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 20/05 ze dne 28. 2. 2006, a sp. zn. II. ÚS 566/05 ze dne 20. 9. 2006). Vyjádřeno poněkud konkrétněji, Ústavní soud dovodil, že v obecné rovině ve vztahu k závaznosti soudní judikatury by měl být již jednou učiněný výklad, nedojde-li k následnému shledání dostatečných relevantních důvodů podložených racionálními a přesvědčivějšími argumenty, ve svém souhrnu více konformnějšími s právním řádem jako významovým celkem a svědčícími tak pro změnu judikatury, východiskem pro rozhodování následujících případů stejného druhu, a to z pohledu principů právní jistoty, předvídatelnosti práva, ochrany oprávněné důvěry v právo (oprávněného legitimního očekávání) a principu formální spravedlnosti, resp. rovnosti (k tomu srov. nálezy ve věci sp. zn. III. ÚS 252/04 ze dne 25. 1. 2015). Ustálená judikatura proto představuje pro účastníka „zákon“ (ve smyslu účinného právního předpisu v podobě, v jaké jej soudy prakticky aplikují, neboť tím je naplňována ochrana oprávněné důvěry v právo jakož i předvídatelnost soudních rozhodnutí), na jehož znění se účastník může spoléhat a jehož účinků se může dovolat (k tomu srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2234/10 ze dne 9. 8. 2013). Nadto i s ohledem na ust. § 13 o. z. lze u žalovaného vzhledem k výše rozvedeným právním závěrům konstatovat legitimní očekávání, že touto žalobou uplatněný právní případ bude rozhodnut obdobně tak, jak vyplývá z označených soudních rozhodnutí, a to ve spojení s ust. § 2 odst. 1 o. z., dle něhož každé ustanovení soukromého práva lze vykládat jenom ve shodě s Listinou základních práv a svobod a ústavním pořádkem vůbec.
17. Žaloba tedy byla zamítnuta, neboť dle hmotného práva nelze nahradit projev vůle žalovaného v navrženém rozsahu.
18. O nákladech řízení (výrok II.) bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť žalovaný měl ve věci plný úspěch, pročez mu dle § 151 odst. 3 o. s. ř. náleží částka 5 x 300 Kč za tyto úkony: 3 x za podaná vyjádření ve věci k výzvám soudu [ust. § 1 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 254/2015 Sb. v platném znění, o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu (dále též „vyhláška“)], 1 x za účast na jednání soudu [dle ust. § 1 odst. 3 písm. c) této vyhlášky] a 1 x za přípravu účasti na tomto jednání [dle ust. § 1 odst. 3 písm. d) této vyhlášky].

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího, a to ve dvou

vyhotoveních, bude-li podáváno písemně. Odvolání však nemůže s úspěchem podat ten, kdo se jej účinně vzdal. Nebudou-li povinnosti uložené tímto rozhodnutím splněny dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí.

Praha 22. listopadu 2018

JUDr. Ondřej Kubát, v.r.
samosoudce